

РЕШЕНИЕ

№ 26207

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3760** по описа за **2026**
година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Националната
агенция за приходите, чрез юрк. Й., срещу Решение № 356/02.02.2026 г., постановено по НАХД
№ 14221/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, с което е
отменено Наказателно постановление № 840600-F./24.07.2025 г., издадено от изпълнителния
директор на Националната агенция за приходите. С наказателното постановление на „ПОЛО 11“
ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева на основание чл. 118
от Закона за хазарта за нарушение на чл. 10д, ал. 3 от същия закон.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционното решение, като постановено при нарушение на материалния закон.
Касаторът не оспорва, че районният съд е приел, че при издаването на АУАН и НП не са
допуснати съществени процесуални нарушения и че нарушението е установено от фактическа
страна. Поддържа обаче, че неправилен е изводът на СРС, че описаното в АУАН и НП деяние
реализира състав на административно нарушение по чл. 45, ал. 2, т. 7, във връзка с чл. 10д, ал. 3
от ЗХ, за което е приложима санкционната разпоредба на чл. 110, ал. 1 от ЗХ. Според касатора
разпоредбите на чл. 10д, ал. 3 ЗХ и чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ уреждат различни задължения на
организатора на хазартни игри и защитават различни обществени отношения. Поддържа, че за

нарушението по чл. 10д, ал. 3 ЗХ е необходимо реално участие в хазартната игра, докато чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ се отнася до самото присъствие на лице, вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, в игралната зала. Навеждат се доводи, че не е налице нарушение на принципа *non bis in idem*, тъй като друго наказателно постановление, издадено срещу дружеството, не е влязло в законна сила, а двете производства касаят различни нарушения. Иска се отмяна на решението на районния съд и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. В., която поддържа касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – „ПОЛО 11“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. К., която оспорва касационната жалба. Поддържа представения писмен отговор. Моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на сторените в касационното производство разноски, за което представя списък по чл. 80 ГПК.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, представя се от прокурор Д., който счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, Х касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Решение № 356/02.02.2026 г., постановено по НАХД № 14221/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, е отменено Наказателно постановление № 840600-F./24.07.2025 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което на „ПОЛО 11“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева на основание чл. 118 от Закона за хазарта за нарушение на чл. 10д, ал. 3 ЗХ.

За да постанови решението си, районният съд е приел от фактическа страна, че с обжалваното наказателно постановление на „ПОЛО 11“ ЕООД е ангажирана административнонаказателна отговорност за това, че при извършена проверка на 09.05.2025 г. в 20:35 часа по Закона за хазарта в обект – игрална зала за хазартни игри, находяща се в [населено място], [улица], на която организатор е дружеството по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗХ, е установено, че К. И. Н. се е намирал в игралната зала и е залагал на игрален автомат, въпреки че е бил вписан в регистъра по чл. 10г, ал. 1 от ЗХ. Според описаното в НП лицето е било допуснато до участие в организираните хазартни игри, като е направило залог от 10 лева на игрален автомат.

Районният съд е приел, че наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН № F./04.06.2025 г. и протокол от извършена проверка от 09.05.2025 г., серия АА № 0017738. Съдът е обсъдил събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитаните свидетели М. Д. Г., Е. А. К. и К. И. Н.. Въз основа на тях е установил, че за целите на проверката и преди нейното извършване служителят на НАП К. Н. е бил вписан служебно в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, след което е влязъл в игралната зала, седнал е на игрален автомат и е направил залог, без преди това да бъде извършена проверка относно вписването му в регистъра. След легитимиране на проверяващите органи и събиране на личните карти на присъстващите лица е установено, че за него не е извършена проверка в регистъра и че е лице, вписано в него.

От правна страна Софийски районен съд е приел, че АУАН съдържа изискуемите реквизити по чл. 42 ЗАНН, съставен е при спазване на процесуалните изисквания, а наказателното постановление отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1 ЗАНН и е издадено от компетентен орган. Независимо от това е отменил наказателното постановление, като е приел, че описаното деяние е неправилно квалифицирано като нарушение на чл. 10д, ал. 3 ЗХ, санкционирано по чл. 118 ЗХ. Според районния съд задължението на организатора на хазартни игри да не допуска вписани в регистъра лица до участие в организираните игри е свързано с общата забрана на чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ в игралните зали и игралните казина да не се допуска присъствието на лица, вписани в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ. СРС е приел, че деянието, описано в АУАН и НП, осъществява състав на административно нарушение по чл. 45, ал. 2, т. 7, във връзка с чл. 10д, ал. 3 ЗХ, за което е предвидена специална санкционна разпоредба на чл. 110, ал. 1 ЗХ, а не приложение на общата санкционна норма на чл. 118 ЗХ.

Районният съд е отчел и обстоятелството, че по делото е представено друго наказателно постановление № 840601-F./24.05.2025 г. на изпълнителния директор на НАП, с което на „ПОЛО 11“ ЕООД е наложено наказание за нарушение на чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ за същата проверка, на същата дата, в същия обект и по отношение на същото лице. С оглед на това е приел, че с издаването на процесното НП и налагането на наказание за нарушение на чл. 10д, ал. 3 ЗХ е нарушен принципът *non bis in idem*.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в необходимия обем.

Съгласно чл. 10д, ал. 3 ЗХ организаторите на хазартни игри са длъжни да не допускат вписаните в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ лица до участие в организираните от тях игри. Съгласно чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ в игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица, вписани в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ. Двете разпоредби следва да бъдат тълкувани систематично, с оглед мястото им в закона, целта на уредбата и конкретния фактически състав, описан в административнонаказателните актове.

В случая твърдяното нарушение е извършено във физически обект – игрална зала. При такава форма на организиране на хазартни игри участието в играта предполага фактическо допускане на лицето в игралната зала и присъствието му в нея. Невъзможно е лице, вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, да участва в хазартна игра в игрална зала, без преди това да е било

допуснато до самия обект. Поради това, когато при една и съща проверка, в един и същи момент и в един и същи обект е установено, че вписано в регистъра лице се намира в игралната зала и играе на автомат, това поведение представлява единен фактически комплекс, който не може изкуствено да бъде раздробяван на две отделни административни нарушения, ако липсва самостоятелно фактическо проявление, различно по време, място и изпълнително деяние.

Действително, в абстрактен план може да се направи разграничение между забраната за присъствие на лица, вписани в регистъра, в игрални зали и казина, от една страна, и задължението на организаторите да не ги допускат до участие в организирани от тях игри, от друга. Това разграничение обаче не означава, че при всяко констатиране на присъствие и участие на такова лице в игра следва автоматично да се реализират две отделни административнонаказателни отговорности. За да е допустимо това, е необходимо всяко от твърдените нарушения да има самостоятелни фактически белези, които да го отделят от другото, така че да не се санкционира един и същ фактически състав два пъти.

В конкретния случай такава самостоятелност не е налице. И в процесното наказателно постановление, и в представеното пред районния съд друго наказателно постановление фактическото ядро е едно и също – при проверка на 09.05.2025 г. в 20:35 часа в игрална зала, находяща се в [населено място], [улица], организирана от „ПОЛО 11“ ЕООД, е установено, че К. И. Н., вписан в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, е бил допуснат в залата, където се е намирал и е играл на игрален автомат. Посочването в процесното НП, че лицето е направило залог от 10 лева, не променя извода, че това е продължение на същото фактическо допускане в игралната зала, а не отделно и независимо административно нарушение, обособено от първоначалното допускане на лицето в обекта.

Следва да се отчете и че за нарушението на чл. 45, ал. 2 ЗХ законът предвижда специална санкционна разпоредба в чл. 110, ал. 1 ЗХ. Разпоредбата на чл. 118 ЗХ има общ, субсидиарен характер и намира приложение за други нарушения на Закона за хазарта, извън случаите, за които законът предвижда специална санкционна норма. Когато фактическото описание в АУАН и НП сочи на неизпълнение на задължението да не се допуска присъствие в игрална зала на лице, вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, приложима е специалната санкционна разпоредба на чл. 110, ал. 1 ЗХ, а не общата разпоредба на чл. 118 ЗХ.

Неправилното приложение на санкционната норма представлява нарушение на материалния закон. Съдът не може в касационното производство да замени приложената от наказващия орган санкционна разпоредба с друга, когато това би довело до влошаване положението на санкционираното лице и до налагане на по-тежка санкция. В случая минималният размер по чл. 110, ал. 1 ЗХ е по-висок от наложената имуществена санкция по чл. 118 ЗХ. Ето защо допуснатото неправилно приложение на материалния закон не може да бъде преодоляно чрез изменение на наказателното постановление от съда, а обуславя неговата отмяна.

Неоснователен е доводът на касатора, че изводът за незаконосъобразност на процесното НП е изключен поради това, че другото наказателно постановление не е влязло в законна сила. Независимо от въпроса дали са налице всички предпоставки за прилагане на принципа *non bis in idem* в неговия тесен процесуален смисъл, обстоятелството, че за същата проверка, същия обект, същото лице и същия фактически комплекс е издадено друго наказателно постановление, е релевантно при преценката дали наказващият орган е приложил правилно материалния закон и дали не е санкционирал едно и също фактическо поведение чрез две различни правни квалификации. В случая именно това е констатирал районният съд – не се касае за две самостоятелни деяния, а за единен фактически състав, който наказващият орган е разделил на две административни нарушения.

Настоящият съдебен състав намира, че дори да не се възприеме изцяло изводът на СРС относно приложението на принципа *non bis in idem*, решението следва да бъде оставено в сила поради неправилното приложение на материалния закон при издаване на процесното наказателно постановление. Описаното в АУАН и НП деяние не е било правилно подведено под чл. 10д, ал. 3 ЗХ, санкциониран по чл. 118 ЗХ, при положение че конкретната фактическа обстановка сочи на нарушение, свързано с допускането в игрална зала на лице, вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, за което законът предвижда специална уредба и специална санкционна норма.

Неоснователни са и останалите доводи на касатора, насочени към доказаността на фактическото поведение. Районният съд не е отменил наказателното постановление поради недоказаност на фактическата обстановка. Напротив, приел е, че описаните факти се установяват от събраните доказателства. Спорът е разрешен на плоскостта на материалноправната квалификация и приложимата санкционна разпоредба, поради което доводите в касационната жалба относно достъпа на дружеството до регистъра, възможността за извършване на справка и липсата на технически проблем не опровергават решаващите мотиви на СРС. Тези обстоятелства биха били относими към доказване на неизпълнение на задълженията на организатора, но не могат да заместят правилното прилагане на материалноправната и санкционната норма.

Касационната инстанция приема, че районният съд е обсъдил събраните по делото доказателства, установил е относимата фактическа обстановка и е достигнал до правилен краен извод за отмяна на наказателното постановление. Не са налице твърдените касационни основания за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, приложими по силата на препращащата норма на чл. 63в ЗАНН. Решението е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на разноски за касационното производство и представения списък по чл. 80 ГПК, следва да бъдат присъдени 300 € (триста евро), равняващи се на 586,74 лв. (петстотин осемдесет и шест лева и 74 ст.), представляващи адвокатско възнаграждение. Касаторът е направил възражение за прекомерност, което съдът намира за неоснователно. Възражението е заявено условно и бланкетно, без да са изложени конкретни доводи защо претендираният размер не съответства на фактическата и правната сложност на делото, обема на извършената адвокатска работа и предмета на спора. Делото касае прилагане на специална правна уредба по Закона за хазарта, обсъждане на конкуренция между правни норми и приложението на принципа за недопускане на двойно санкциониране за едно и също фактическо поведение, поради което претендираният размер не се явява прекомерен.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 356/02.02.2026 г., постановено по НАХД № 14221/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 840600-F./24.07.2025 г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което на „ПОЛО 11“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева на основание чл. 118 от Закона за хазарта за

нарушение на чл. 10д, ал. 3 от същия закон.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „ПОЛО 11“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 300 € (триста евро), равняващи се на 586,74 лв. (петстотин осемдесет и шест лева и 74 ст.), представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.